

Dreptatea noastră

Continuăm, în acest număr al ziarului, așa cum am anunțat în numărul precedent, cu drama lui Călin Simionescu, fost deținut politic, iar după prăbușirea dictaturii comuniste, victimă a corupției din sistemul judiciar românesc, a politicii statului român față de proprietari, a inconsecvenței partidelor politice, care s-au succedat la guvernare, față de victimele comunismului.

Reamintim figura emblematică a marelui avocat Costică Simionescu, tatăl lui Călin Simionescu, care, în 20 de ani de avocatură, a lăsat o avere de jumătate de miliard de lei,

însemnând la acea vreme jumătate de miliard de dolari. Decan al Baroului de Iași timp de zece ani, până în 1944, Costică Simionescu a fost unicul în țară care, din această poziție, a refuzat eliminarea avocaților evrei din barou în timpul dictaturii legionare. În aceleași vremuri, cu cele mai mari riscuri, a salvat câțiva evrei de teroarea legionară. După ocuparea țării de trupele sovietice, l-a apărut pe mareșalul Ion Antonescu în proces, pe câțiva din generalii săi, până în 1951, când a fost arestat. Pentru cititorii țărâniști, de reținut este și participarea avocatului Costică Simionescu la procesul legislativ ca deputat țărănist, pentru un mandat.

A executat doi ani și jumătate de pușcărie în lagărul de la Poarta Albă și 25 de ani domiciliu forțat. După eliberarea din pușcărie, a viețuit 40 de ani într-o cameră de 16 metri pătrați, supraviețuind dictaturii comuniste doi ani peste suta împlinită. A apucat să semneze cererea pentru restituirea proprietăților, lăsând calvarul redobândirilor în seama urmașilor. Post-mortem, statul Israel i-a acordat distincția YAD VASHEM.

Mama lui Călin Simionescu, Aglaie Isăcescu, descendentă a unei familii de mari proprietari funciari, și-a lăsat numele în memoria comunei Ungureni, județul Botoșani, prin instituțiile sociale fondate, strict necesare la acea vreme: școala și spitalul.

Furați a treia oară și uciși a doua oară!

Fiul își urmează tatăl

Demnitatea avocatului Costică Simionescu, curajul cu care a înfruntat autoritățile comuniste de la instalarea lor și până la prăbușirea, s-a răsfrânt mai tragic asupra fiului Călin Simionescu.

Condamnat pentru atentat la siguranța națională, a executat șapte ani de pușcărie (1951-1958): trei ani la Canalul Dunăre-Marea Neagră și patru ani în mina de la Cavnic, județul Maramureș, în lagărul de la Valea Neagră. În mină, este victima unui grav accident. O surpare a unei galerii îl prinde în plin și, când nimeni nu se mai aștepta, este salvat. Spitalizat timp de un an, trăiește o amnezie totală.

Pe lângă munca istovitoare, Călin Simionescu a cunoscut toate atrocitățile pușcăriei comuniste: înfometare, tortură, reeducare, spălarea creierului.

Marcat pentru toată viața

După o tinerețe trăită dincolo de limita umanului, Călin Simionescu n-a mai reușit niciodată să se integreze în societate. Ratează două căsătorii, lasă trei copii în grija soțiilor, se căsătorește a treia oară cu o soție mult mai tânără decât el. Toate strădaniile surorii Esmeralda Despina Simionescu, refugiată în Germania, de a-l apropia de copii și de a-l stabili într-un loc eșuează. Trei case cumpărate de sora sa și banii pentru a patra s-au irosit în van. Nici banii primiți de la soră pentru mormântul mamei nu și-au urmat destinația. După 1990, cea mai controversată problemă a României a devenit retrocedarea proprietăților confiscate de regimul comunist. Cu acest profil, Călin Simionescu a devenit ținta unor structuri mafioate, cu ramificații în toată țara, urmărind proprietăți retrocedabile. Aceste structuri identifică cu predilecție membri ai unor familii moștenitoare, mai slabi cu firea și, pe sume de nimic, prin șantaj, exploatând slăbiciuni umane, reușesc să le smulgă semnături fie pentru cedarea drepturilor succesoriale, fie pentru încheierea unor antecontracte, angajând predarea de bunuri imobiliare valoroase, imediat după retrocedare. Și astfel, autoritățile române, după ce au ținut proprietarii pe la ușile statului de drept – primării, prefecturi, instanțe de judecată, au lăsat ce a scăpat clienților politici și improprietarilor pe bază de șpagă acestor corbi, care era firesc să apară.

Furat de toată averea

În cazul nostru, colaborând cu tânăra soție, la jumătatea vârstei seniorului de peste 75 de ani, Gabriel Ionuț Dumitrescu, unul din cei mai mari traficanți de terenuri din țară, reușește să-l determine a semna antecontracte pentru jumătate din averea părinților, compusă din bunuri care astăzi, în valoare, trec ușor peste 10 milioane euro, pentru suma primită pe hârtie de o sută mii euro. În fapt, și acești ultimi bani au fost investiți într-o casă,

construită în localitatea Mireșu Mare, din județul Maramureș. După finalizarea construcției, tânăra soție divorțează și bunurile comune sunt împărțite în două părți egale. Împărțea la ținut doar câteva luni pentru că între foștii soți intervine un contract de vânzare-cumpărare și seniorul transmite proprietatea bunurilor mobile și imobile fostei soții, care urma să-l întrețină pe tot parcursul vieții și să-l înmormânteze în grădina casei construite împreună. Și așa, fiul avocatului Costică Simionescu, multimilionar, cu trei copii și șapte nepoți în nevoie, n-a păstrat pentru sine, locuind la țară, măcar o greblă.

În justiție

Aceasta fiind situația, sora și cei trei copii cer organelor judiciare competente punerea sub interdicție a prodigului (în dreptul roman, risipitorul averii familiei). Acțiunea alarmează traficanții de la București. Numai astfel putea obține Călin Simionescu un certificat medico-legal semnat de dr. Alin Căpălneanu, din Baia Mare, care îl declară persoană cu discernământ, în deplină capacitate de exercițiu. Reușind să se apropie de tatăl rătăcit, fiul său, Călin Simionescu Junior, îl urcă în autoturismul personal și-l aduce la Iași. Într-un moment de liniște, în fața unui avocat, și apoi înaintea unui notar public, seniorul declară că semnăturile de pe antecontracte le-a dat inconștient, sub influența unei cafele oferite de cumpărători, că a primit certificatul medico-legal fără să-l vadă vreun medic. Ajuns lângă tânăra soție, a doua zi, revocă, tot notarial, cele declarate la Iași.

Audiat în fața instanței de judecată, în afară de judecătoria Brîndușa Giuroiu, de la Judecătoria Șomcuta Mare, orice om de bună-credință realiza că bătrânul Simionescu este un om bolnav, iresponsabil, incapabil să-și administreze bunurile. Copiii audiați, pe care el îi repudiaza în fața instanței, confirmă lipsa de discernământ a tatălui, care a risipit averea familiei și care are nevoie de îngrijire medicală. La această fază, bătălia nu mai era pentru avere, deja înstrăinată, ci pentru îngrijirea și salvarea de la o moarte indecentă a unui bătrân bolnav. Toți membrii familiei, asistați de avocat, au prevăzut abandonarea bătrânului bolnav, avertizând membrii completului de judecată asupra pericolului ca bătrânul să-și sfârșească zilele singur.

Suspiciuni față de completele de judecată

Bănuiala legitimă asupra corectitudinii judecății a venit din refuzul constant al judecătorilor de a se efectua o contraexpertiză, pentru că al doilea înscris atestând discernământul părâtului era semnat de același medic, Alin Căpălneanu. Aceeași atitudine au avut-o și judecătoarele care s-au pronunțat în apel, la Tribunalul Maramureș - Maria Codrea și Margareta Valdman - precum și procurorul de ședință Constantina Perșe. Cum a fost posibil ca magistrați cu experiență să considere în deplinătatea discernământ-

tului o persoană care, în ședință publică, declară că a renunțat la averea tatălui pentru că acesta a dobândit-o pe căi necinstite, care își repudiază sora care l-a întreținut o viață pentru că nu ar fi fost concepută cu tatăl lui, care o "denunță" pe fiică drept infractoare de drept comun, care se dezice de toți trei copii, expediindu-i cu invecitive de nerostit? În final, Instanța avea, conform art. 142 din Codul familiei, de stabilit dacă persoana a cărei punere sub interdicție s-a cerut are discernământul administrării averii sale. De unde discernământ în chivernisirea averii când toată averea a fost spulberată? O contraexpertiză, scoasă de sub influența celor interesați, l-ar fi salvat. Din păcate, nici Curtea de Apel Cluj n-a admis o contraexpertiză, respingând recursul.

Deznodământul

După ce trei instanțe de judecată l-au declarat capabil, cu discernământ, pe Călin Simionescu, sora sa, Despina Esmeralda Simionescu, cumpără de la el jumătatea ce-i revenea din casa părintească, câștigată după 12 ani de proces.

În fața notarului din localitate, Călin Simionescu, însoțit de tânăra, acum protectoare, primește suma de 300.000 euro. Au fost banii care i-au adus și sfârșitul. "Îngerul lui păzitor", punând mâna pe bani, l-a încuriat în casă și a plecat în Israel.

Paralizat de picioare, ținut la pat, fără nici o îngrijire, Călin Simionescu a mai avut timp, în clipa de luciditate de dinaintea morții, să-și amintească de mama copiilor, Nuța, lângă care a cerut să fie înmormântat. A cerut-o copiilor, alertați de sora mării lui iubiri, care, din locurile sfinte, a dat ordin ca, o dată mort, bătrânul să fie transferat în pivniță și păstrat până la întoarcerea ei. N-a ajuns în pivniță ca fiul l-a internat imediat în spital, prea târziu, însă. (Vasile LUPU)

Epilog

Nu am așternut pe hârtie acest caz judiciar pentru a expune publicului drama unei familii statornice din Țara Moldovei, cu înaintași vrednici, făuritori ai României moderne. Cu acordul membrilor familiei, am publicat acest material pentru a antrena și pe această cale răspunderea autorităților față de proprietarii deposedați de regimul comunist, jefuiți de regimul de tranziție și, în aceeași măsură, conștiința unor magistrați care jonglează cu vieți umane, într-o totală lipsă de scrupule, pentru a nu mai vorbi de profesionalism și etică. Sper, dacă aceste rânduri vor ajunge sub ochii celor care au respins sau au contribuit la respingerea cererii punerii sub interdicție a lui Costică Simionescu, ca ei să-și amintească de urarea ce-am făcut-o celor în fața cărora am pledat această cauză: Cine-l poate socoti pe Călin Simionescu întreg la minte, ca el să sfârșească!

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
JUDECĂTORIA ȘOMCUTA MARE

Dosar nr. 488/2005

SENTINȚA CIVILĂ nr. 499
Ședința publică din data de 13.12.2005
Instanța compusă din:
Președinte: GIURIOIU BRINDUȘA
Grefier: ZOICA MARIANA
Ministerul Public reprezentat prin procuror PERȘE CONSTANTINA

Pe rol fiind soluționarea acțiunii civile formulate de reclamanta Simionescu Esmeralda în contradictoriu cu pârâtul Simionescu Călin având ca obiect punerea sub interdicție.

Se constată că dezbaterile în fond a cauzei a avut loc la data de 07.12.2005 când susținerea și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din acea zi și care fac parte integrantă din prezenta hotărâre, iar pronunțarea cauzei s-a amânat pentru data de 13.12.2005.

În urma deliberării s-a pronunțat hotărârea de mai jos.

JUDECĂTORIA

Constată că, prin acțiunea înregistrată de Tribunalul Maramureș la data de 29.05.2003 sub nr. dosar 3891/2003 reclamanta Simionescu Esmeralda Despina a solicitat instanței punerea sub interdicție a fratelui său, pârâtul Simionescu Călin.

În motivarea acțiunii, reclamanta a învederat instanței că pârâtul Simionescu Călin, în vârstă de 76 ani, a probat în ultimii 20 de ani o lipsă de discernământ față de propria-i avere și, mai ales de averea familiei.

A mai arătat că, în anul 1984, l-a cumpărat părâtului o casă pe care acesta a vândut-o la un preț derizoriu, a cumpărat o altă casă, a înstrăinat-o și pe aceasta, cumpărându-și un apartament, pe care ulterior l-a înstrăinat, ocupând o locuință cu chirie.

Reclamanta a mai susținut că în ultimii 10 ani s-a judecat în 12 procese pentru recuperarea bunurilor părinților lor, dar fratele a frânat mersul dosarelor prin scrisori injurioase la adresa ei și a avocatului.

Pe măsură ce proprietățile au fost recuperate, fără a cere ieșirea din indiviziune, pârâtul a luat bani de la diferite persoane, promițându-le bunuri pe care nu le avea, iar mai apoi a efectuat vânzări de imobile la prețuri derizorii, aducând prejudicii familiei (f. dosar 32).

Pârâtul Simionescu Călin s-a opus admiterii acțiunii, învederând instanței că, prin promovarea prezentei acțiuni, reclamanta nu urmărește altceva decât spolierea sa de moștenire (f. 200-204).

A arătat că, după reîntoarcerea reclamantei în România în anul 1990, între frați a intervenit o înțelegere potrivit căreia reclamanta urma să încerce recuperarea moștenirii părinților lor, iar după deducerea cheltuielilor, totul se va împărți frățeste.

Însă, după apariția Legii 18/1991, reclamanta, contrar convenției, a revendicat terenurile de care a fost deposedat tatăl lor doar în nume propriu și, ca urmare, titlurile de proprietate au fost emise doar pe numele său.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
SPITALUL JUDEȚEAN DE URGENȚĂ BAI A MARE
SERVICIUL MEDICO-LEGAL JUDEȚEAN BAI A MARE
MARAMUREȘ
Str. George Coșbuc Nr.31 tel 0262 276910

Nr 1427 din 30 noiembrie 2004

**RAPORT DE EXPERTIZĂ MEDICO LEGALĂ
PSIHICĂ**

Subsemnatul dr Alin Căpălneanu expert medico legal medic legist șef în cadrul SML Maramureș, Dr. Doina Bochiș medic primar psihiatru, Dr. Donca Doina medic primar psihiatru din cadrul Laboratorului de Sănătate Mintală Baia Mare, solicitați de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Baia Mare prin adresa dos. nr. 328/IV/1/2004 am examinat la data de 25.XI.2004 pe numitul SIMIONESCU CĂLIN de 77 ani din Mireșu Mare nr 292 județul Maramureș și am constatat următoarele:

OBIECTIVELE EXPERTIZEI

Ni se solicită să stabilim:

-afecțiunile psihice prezente;

-dacă aceste afecțiuni, în măsura în care există, aduc atingere capacității psihice a susnumitului, dacă duc la diminuarea ori abolirea discernământului;

-dacă se impune luarea unei măsuri asigurătorii și care este aceasta;

CONSTATĂRILE COMISIEI:

1. DATE ANAMNESTICE:

1.1. Date de personalitate premorbida: nu prezintă.

1.2. Antecedente heredo-colaterale: fără importanță pentru caz.

1.3. Antecedente personale fiziologice: fără importanță pentru caz.

1.4. Antecedente personale patologice: coxartroză, cardiopatie cronică ischemică, angină pectorală, silicoză.

2. În vederea actualizării expertizării a fost internat în secția Psihiatrie Spital Municipal Baia Mare la data de 25.XI.2004.

Din F.O. clinică nr. 2058/6669/2004 a secției Psihiatrie Spital De Boli Infecțioase Dermato Venereice și Psihiatrie Baia Mare rezultă că susnumitul a fost internat în perioada 25 noiembrie ora 10.00, 26 noiembrie ora 07.00 cu DGS: " Tulburare mixtă de personalitate." Examen psihologic nr. 2190/ 29 XI 2004: la data prezentă nu se obiectivează modificări semnificative patologice ale psihismului care să depășească modificările psiho-fiziologice caracteristice vârstei. Examen neurologic efectuat în 25.XI.2004: "Coxartroză stângă. Obiectiv neurologic în prezent fără semne de focar sau sindrom meningeal." Examen psihic: "Îngrijit, cooperant, note de superioritate. Contact psihic dificil, discurs prolix cu hiperdetaliare. Tulburări de concentrare a atenției voluntare, dismezii, hipermezeii în probleme psihice traumatizante. Flux ideativ lent, bradipsihic cu idei de prejudiciu (context familial). Idei prevalente de grandoare fără fenomene psihopatologice de tip halucinator delirant—in prezent. Personalitate instabilă cu note histonice labil emoționale. Afecțiuni somatice intricate—cardiopatie cronică ischemică, angor de efort."

CONCLUZII:

1. Numitul SIMIONESCU CĂLIN prezintă dgs " Tulburare mixtă de personalitate."

2. Comisia consideră că susnumitul are capacitatea psihică de a aprecia conținutul și mai ales consecințele juridice ale faptelor sale. Are discernământ.

3. Nu recomandăm punerea sub interdicție a susnumitului.

DR. ALIN CĂPĂLNEANU ȘEF MEDIC PRIM. ȘEF SECȚIE MEDIC PRIM. PSIH.
Dr. Alin Căpălneanu Dr. Bochiș Doina Dr. Donca Doina
Expert medic legal medic primar psihiatru medic primar psihiatru medic primar psihiatru
CUI 2190/29 XI 2004 CUI 2190/29 XI 2004 CUI 2190/29 XI 2004